
OBRACHOWANY (1) *part praet pass pf*

N pl subst obrachowan(e).

Sł stp s.v. obrachować, Cn, Linde brak.

Policzony:

Szereg: »policzony i obrachowany«: [na wiernego nie nie może przypaść bez bożego dopuszczenia] gdyż y włoły ná głowie wiernych fynow Bożych fą policzone [capilli capitis omnes numerati sunt Vulg Matth 10/30, Luc 12/7]/ y ftopy obráchowáne CzechRozm 226.

Synonimy: obliczony, policzony, zliczony.

Cf **OBRACHOWAĆ**